A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
HYRKUSKVERK.
Begrafningar utföras skyndsamt och till mederat pris.
Första klassens drodser.
Kontorstelefon: Garry 306 och 879
Bostadstelefon: Garry 2181.
BARDAL BLOCK,
943 Sherbrooke Str., Winnipeg

ECZEMA SPECIFIC
botar fullständigt eksem, salt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, riost bits, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, kläda fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren. Sänd per post för $1.75, 2 askar för $3.00.
S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

LAND
Vi hava prärie- och mixfarming land i Manitoba, Saskatchewan och Alberta för kontant eller skördeavbetalningar. Efterskriv vår 64 sidor starka katalog. Den är full av gottköp, som skola fylla edra behov.
THE WALCH LAND CO.
Northern Crown Bank bldg.

LÄKARE

BJÖRNSON & BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

DR. B. GERZABEK
415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Telefon St. John 474.
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälvorna, köns- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privata sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General Hospital.
MOTTAGNINGSTID:
8—12 f. m., 2—6 e. m., 7—10 på kvällen.

DR. R. L. HURST
Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave. mitt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9
Bostadstelefon: Garry 1175

DOKTORS
Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.
Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin-laboratorium.
10011 Jasper Avenue,
Telefon 1032 och 4340
EDMONTON, ALBERTA.

Dr. McFARLEN
312 Nairn Avenue Tel. St. John 858
(Ovanför Elmwood Drugstore)
Kontorstid 3—4 och 7—8

SVENSK LÄKARE
Dr. S. C. Peterson
Physicion and Surgeon
401 McARTHUR BLDG., Winnipeg
Tel.: Kontor M. 4782. Bostad G. 2735

UPPFINNARE!
Skriv till mig idag och erhåll listan över uppfinningar, som behövas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.
H. J. SANDERS
PATENTADVOKAT
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Tel. St. John 1817 Allt i den elektriska branschen
ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON - MANAGER
Specielt uppmärksammas uppgörandet af Ledningar för ljus och Lamper i färdigbygda hus. Lampor finnas.
888 TALBOT AVE. ELMWOOD
GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

KONSTGJORDA LEMMAR
införas tullfritt. SOLDATER och andra, som behöva dylika, böra skaffa sig de bästa som kunna erhållas.
De varken skava, överhetta eller suga änden av den avtagna lemmen.
Erich om Artificial Limb Co. 66 Rush St. N. Minneapolis, Minn.
Down Man Chatle Overshoes or Down End of Shoes.
For Catalog Patentee

JANINAS HJÄRTA

Av Marika Stjernstedt.

(Forts. från föreg. nr.)

— Helt säkert tala ännu ett och annat för vårt land, det är min fasta övertygelse. Själv är jag gammal i förtid och får väl ingenting nytt uppleva. Men det gör mig ont att vi inte alla tro; vi vore då starkare, kanske starka nog.

Fru Wodzinska frågade, hon skrek tvärs över bordet med glänsande ögon:

— Å greve Zabiélow, ni var ju med i kriget? Jag kom inte ihåg det, hur kunde jag tala så dumt.....! Men, ack, berätta oss litet från 63!

Greve Zabiélow log kallt och avvisande, som om han havt att göra med en knappast ens besvärlig supplikant.

Herr de Grenaud försäkrade nu att Polens öde alltid varit honom sympatiskt. De andra gästerna instämde, och alla sågo på den gamle greven i ett par minuters väntan på att han verkligen skulle berätta något. En herre sade: det var visst ett blodigt uppror det där. Och den unge vackre Wodzinske: en av mina onklar blev förvisad till Sibirien och var där i gruvorna i fyra år. Han hade vänt sig till Janina, ty hon var hans dam och möjligen hoppades han intressera henne med detta, men hon log endast och nickade ett par tre gånger till hans ord.

Värdinnan hade försjunkit i en av sina plötsliga pauser. Med ens lutade hon sig mot sin bordsgranne den gamle greven, hon lade fingerspetsarna på hans arm.

— Vet ni, sade hon — hennes röst var dämpad — jag minns också från den tiden er släkting Leon Plater som ryssarna sedan fusiljerade. Han var en helt ung man, han blev förrädd av sin tjänare..... Ack, så gamla historier. Strax innan vi reste utrikes var han en gång på besök hos oss, och jag förälskade mig i honom som ett barn kan förälska sig. Han stod i vår krets och talade varma ord, fulla av smärta om detta vårt land, som vi liknöjt beredde oss att lämna. Det var en kväll och syrsorna sjöngo därute. Ett fönster stod öppet och doften av hö trängde in från markerna. Jag har ej tänkt på detta på många år..... När jag sedan, endast några få månader därefter, fick höra om hans död, nekade jag att intaga föda, jag ville också dö. Och det har sedan ibland i mitt liv förefallit mig som om vore han den ende man jag verkligen hållit av.....

Hennes läppar rörde sig som till ännu några ord, men omöjliga att uppfatta. Och i nästa ögonblick hade hon rest sig från bordet och gick med små snabba steg före sina gäster ut i den röda salongen, där en stor brasa av bokved brann högt i den öppna spiseln. Närmast elden hade hon sin egen gammaldags länstol, och hon kröp genast fruset in i den, varpå hon med en handrörelse inbjöd de andra att placera sig; enligt gottfinnande. Hon sträckte sina fötter i spetsiga skor så nära brasan som möjligt och drog klänningskjolens otaliga volanger högt upp över smalbenen; så satte hon sig att stirra in i elden medan hon i hastig följd rökte ut en massa små cigarretter.

En del av sällskapet bildade grupp på andra sidan eldstaden. Prins Ciolek närmade sig och kysste värdinnans hand till tack för maten, ett bruk som han behållit från hemlandet. Någon sade utan sammanhang:

— Det är inte otroligt att det blir krig därborta till våren.

Och samtalet drev för en stund in på krigseventualiteterna.

Stefan lämnade rummet och gick ensam ut i det halvskumma kabinettet, vars alla väggar voro behängda med gamla gobeliner. Ett fönster var lämnat öppet över avenyen, och ur det disika halvmörkret trängde stadens sjungande mummel in. Stefan böjde sig framåt, han lutade sig med armarna korslagda emot fönstrets järnbalustrad. Det var tungt av dimma därute, och i det nästan avlövade träden rasslade det trist. Från asfalten nådde honom det klappande ljudet av steg, emellanåt några toner av en röst, rullandet av kautschukklädda hjul, automobilers varningssignaler. Vagnarnas lyktor rörde sig förbi varandra och speglade sig i långa strimmor på den våta banan; på trottoaren kommo fotgängarna, döko upp i ljuset av gaslyktan och dunstade åter bort i diset. En man stod och väntade i den starkaste belysningen; han höll händerna i fickorna, han frös; han hade ställt sig så att han lättast kunde bli synlig för den han väntade på — väl en kvinna. Och hon dröjde. Duggregnet föll. Stefan kände dess svalka mot sitt ansikte.

Gatan drog och lockade honom. Dess hemlighetsfulla mörker att gå bort i med dröjande steg, med irrande tankar, gungande på strömmen.... Alla dessa människor, alla dessa existensers kontakt i gatans minut..... den intima och beklämmande stämningen då blickar mötas och hasta förbi, fyllda av egna tankars övermätt, utan tid att dröja ens i en sekunds frågetecken. Vem är du..... du? Anej, hejda dig icke, det var ej meningen, i samma ögonblick du stannar är ju drömmen borta!..... Som en ton njuter jag gatan, som ett spel av växlande bilder, som den trolska ramen kring all undran och ve mitt sinne hemligen bär. Men bryter ett ord förtrollningen, står åter allt det intill leda kända där och grinar bekant mot ett med ens trött och gammalt ungmansansikte, mitt..... Blickarna bliva fräcka, ögonen begära min person eller mina pengar, händerna rycka efter mina kläder för att slita dem av mig och blotta att jag kan blygas och darra.....

I nattens bedrägliga halvljus skänker dock gatan den begärda illusionen av okänt och fjärran, som rymmer alla våra dunkla önskningar. Mellan raderna av hus, där människor födas och dö, ger hon i virrvarret av mötande och försvinnande drömmen om ensamhet och ro.....

— Stefan.

Och en hand lägger sig mjukt på hans arm. Elise de Grenaud står bredvid honom, så nära att hon kan markera meningen att trycka sig intill honom.

— Är du här, vad står du och tänker på? Är du poetisk! Det är längesen jag såg dig. Varför kom du inte till middagen i fredags? Varför är du dig olik, Stefan, du ser inte längre på mig med ögon som älska mig!

— Vi talade ju om detta förra gången, svarade han och han går ett par steg inåt rummet, så att han och hon inte skola synas från salongen. Han ser på hennes ansikte att hon inte är ett spår upprörd, det är mjukt, lätt fjunigt av puder; hon vänder sina trånsjuka ögon emot honom och kastar huvudet litet tillbaka. Men hon inger honom endast en matt ovilja och han tänker på att han inte vill sära henne utan måste avvakta vad hon vidare kan ha att säga.

— Det ser ut som om du verkligen på allvar ville..... ha ett slut, säger hon lent.

Han svarar inte genast.

— Du svarar inte. Det är så då. Har du då glömt — allt..... alla stunder?

— Elise, säger han, och han tar hennes hand som man fullgör en ritual. Jag har ingenting glömt. Vi borde ej tala om det nu, vi är knappast ensamma.

—— Jo just nu, svarar hon häftigt. Jag har nog märkt det, du vill komma undan. Kanske du vill att jag ska vara den som bryter? Vi ha talat om det förra gången så du, ja, vi har ofta talat om det och tro inte..... nåja, säg det så gärna, du har tröttnat!

— Elise, svarar han med samma röst, säkert har ingen av oss nånsin trott att det alltid skulle förbli detsamma.

— Nej.

Hennes ansikte hårdnar litet och ögonen knipas samman till ett uttryck av elakhet:

— Jag är också trött, replikerar hon. Det hela var ett misstag, det kan göra detsamma. Du hör knappast till de män man älskar länge.

Men förolämpningen träffar honom inte, han överskådar liknöjt konturen av hennes skuldra mot väggens mystiskt grågröna gobelinbakgrund. Hur så? frågar han.

— Du är kall, du lätsar..... Jag har nog märkt det! Du tror att jag är dum, du tror att en kvinna alltid är lika förtjust som hon ser ut och att hon inte har ögon till annat än att himla sig med!..... Ibland har du sett på mig, emedan du tyckte jag var vacker som..... kanske som en blomma till exempel! Men det var ingen lidelse i din blick och jag vände mig bort och hatade dig. Jag vill inte vara någon blomma, jag vill vara älskad. Jag har räckt tungan åt dig bakom din rygg, nu vet du det! Jag har lurat dig.

Stefan sade kallt:

— I kärlek är det ofta så, att den ena av två blir lurad. Ibland bägge.

Men hon hade redan vänt sig ifrån honom och gick åter ut i salongen utan att låtsas höra hans sista replik, som hon kanske ej ögonblickligen skulle funnit svar på.

Stefan strök sig över pannan som för att genast bli kvitt intrycket av den korta scenen, och med ens mindes han i ett tvärkast av förnimmelser Janina Zabiélows sällsamt kalla ansikte med de forskande ögonen. Men då han kom ut i salongen för att söka henne, såg han henne icke där.

Gruppen kring brasan var talrik och nu hetsig, ty det talades om fransk politik och någon hade tagit regeringen i försvar. Stefan såg sin moder i den vanliga länstolen; de långa spetsarna kring hennes händer flögo i luften, så ivrigt gestikulerads hon medan hon talade — för att kanske snart sjunka ihop igen med en suck av liknöjdhet och börja längta efter den stund då gästerna gått och efter sin nattrock och möjligen efter någon av de få människor, hon verkligen fålde..... en gammal utvisad polsk abbé, som kallade sig socialist och i sina fromma böner såg blod och som trakterade henne med långa omständliga historier om allt möjligt fattigt folk — eller prins Ciolek, som var lika omständlig och satt inne med lika stor personalkännedom, endast på ett mera fashionabelt område än abbéns....

Stefan stod stilla, oviss. Rummets hela bredd skilde honom från gruppen där borta..... Då nämner i detsamma en klar, ljus röst, som han inte känner förut, hans namn:

— Stefan Sienkowski.

Och som han vänder sig om, står Janina där småleende.....

— Ska vi inte prata, säger hon, ska vi inte göra bekantskap?

Hon ser på honom med intensiv nyfikenhet och genast har hon ledningen. De sitta i en soffa, hon har gått före honom de par stegen dit. De sitta bredvid varandra intill det röda bordet med småsakerna, och liksom nyss fingrar hon på miniatyrerna, dosorna, klockorna. Bakom henne står en lampa, hennes ljusbruna hår glänser metalliskt, men ansiktet ligger i skär skugga. Hon säger:

— Vi har träffats förut, ni minns det väl inte? Jo jag ser att ni minns det, jag såg det för resten när ni tittade på mig under middagen. Kanske ni tänkte: vad har det väl blivit av den lilla fjollan?..... Jag är glad att se er igen. Stefan Sienkowski — det är ett namn som jag kommit ihåg!

Stefan ler och vill inte svara, ty farten i hennes tal behagar honom och han vill ej avbryta den. Hon överraskar honom fullkomligt. hon är ju livlig och skratt leker på hennes ansikte som om hon i hemlighet hade roligt på hans bekostnad, och dock uttrycka hennes ögon ett omisskännligt intresse. Han säger slutligen enkelt och sanningsenligt:

— Jag var just på väg att söka upp er.

— Var ni? Det var skönt, så slipper jag känna mig påflugen.

— Det behöver ni inte göra.

En kort paus, så meddelar hon liksom orienterande:

— Min far och jag stannar ännu ett par månader i Paris. Kommer ni inte till oss på besök? vi bor på hotell. I sommar resa vi hem.

— Till Polen?

— Ja till Litthauen, vi ska gästa vänner. Men säg, är det sant at ni aldrig varit där?

— Inte sedan jag var ett litet barn. Men i sommar reser jag dit. Och som han säger det, har han fattat beslutet.

— Kanske träffas vi då. Ni reser naturligtvis till Bjala, till er farbror. Känner ni er kusin Martha? Nej? Nåväl, när ni kommer dit blir ni säker förälskad i Martha.

Stefan måste skratta.

— Ni är fort färdig med den saken!

— Naturligtvis. I fråga om förälskelse gäller det väl ofrt eller aldrig.

— Är det er erfarenhet?

Hon svarar icke på hans fråga, och han ångrar den genast, ty den tyckes honom närgången; hon har ju endast uttalat en allmän sanning.....

Strax är samtalet dock åter i gång. Hon gör honom frågor och hon frågar så fyndigt, att hon i några drag får ut det huvudsakligaste av hans existens, det dådlösa livet med studier utan ärelystnad och nöjen utan sammanhang. Hon har läst hans vers och gör några citat som visa att hon verkligen är förtrogen med dem, och hon prisar dem också, men så i förbigående som kunde hon ändock ej taga en diktare på allvar, om han ej bodde i en vindskupa. Stefan är visserligen inte ovan vid föreställningen och har dessutom alls ingen fordran på att bli behandlad som skald, men mot hans vilja förödmjukar det honom oklart att hon måste föreställa sig honom som en lätting, en odåga, en person utan något intresse, i synnerhet då han ej lyckas göra en enda framställning, som kunde stärka henne i motsatt riktning. Han ser prövande på henne, följer hennes linjers spel.... Hon är säker, tänker han, hon är naturligtvis bortskämd; hon kommer fram till mig och tar fatt mig som vore det den allra mest självfallna sak; det roar henne, och hon är övertygad om att det smickrar mig.

I detsamma säger hon, hennes ögon lysa av vänlighet:

— Jag är glad, vet ni jag är glad! Jag har ofta undrat om vi skulle träffas igen!..... Men då han i sitt svar försöksvis lägger in en anstrykning av känslosamhet, skrattar hon öppet ut honom.

Visserligen road men också en smula retad ser han bort, och han får i gruppen vid brasan syn på fröken Wodzinska, som den senaste stunden flera gånger vänt sig om emot dem.

— Hon är vacker, säger han och gör en rörelse med handen som för att teckna hennes profil.

— Ja, tycker ni inte! Hon är förtjusande.

— Är ni två kanske väninnor?

— Nej, vad fick ni det ifrgn?..... För övrigt har jag knappast några vänner.

— Inte?

— Nej. Den som inte har behov att tala om sig själv, har inte behov av vänner, är det ej så?

— Ni är märkligt klar och bestämd, säger Stefan då. Det slog mig också när jag först observerade er i afton.

Han sitter framåtlutad och stryker sina händer emot varandra. Det är icke välbehag han erfar, men framför allt ger honom tanken på att tiden hastar och att han snart ska vara borta igen en nervös lust att hålla kvar..... att säga något, giva något som i alla fall kunde bringa henne att ej glömma honom.

Hon berättar nu om sitt liv och han får veta hur hennes faster och den gamla guvernanten, som varit hos dem i femton år behandla henne som en skatt och ständigt äro oroliga för hennes skull. Fastern är homeopat och tillbringar sina förmiddagar med att göra blandningar av små sockerpiller och vatten, som hon sedan inmundigar teskedvis. Tidtals har hon också varit vegetarian men det har aldrig lyckats riktigt, ty hon är alltför förtjust i kyckling!

— Min far, säger hon, min far har sin stora korrespondens, sina papper, tidskrifter, översättningar, allt det där.

— Och ni själv, spörjer Stefan, men han hör knappast efter svaret. Icke till orden lyssnar han men till denna röst, som ständigt tyckes ringakta åhöraren och vilja vidmakthålla ett avstånd, och den förtjusar honom samtidigt med att den väcker ett dunkelt begär till motstånd. Plötslig säger hon:

— Men har ni inte lust till att vi skulle bli goda vänner?

— En underlig fråga — om jag har lust! Och ni som ej har bruk för vänner?

Hon skakar sakta på huvudet som om han missförstått henne, hon ser på honom med ett snabbt kast av blicken och sluter en sekund ögonen. Det förefaller honom — orimligt nog — att hennes läppar darra litet som hos alltför känsliga barn..... Vad är det? och han lutar sig undrande närmare.

— Ingenting alls. Det gick runt i mitt huvud ett tag och jag tänkte på andra saker. Det går så fort ibland, har ni märkt det, man skulle inte tro att de mest skilda ting hörde samman och de gör det dock. Nu tänkte jag på Bjala, ert hem och er vackra kusin Martha. Det finns en sak hon aldrig ägnar en tanke och det är sin egen lycka. Hon är god.

— Ni säger det helt sorgset.

— Ja, jag kände det sorgset. Se så många människor här är i kväll, se gruppen där borta, det är vackert med fru Wodzinskas röda toalett bland allt det svarta och vita — och tänk hur alla dessa människor som säger varandra så många artiga ord, hur de fakta efter sin egen lycka och ingenting annat. Men — det är ju helt naturligt!..... Och hon kastar tillbaka nacken och smäler kyligt ironiskt, icke alldeles fritt från affektation vilket Stefan också märker.

— Ni är olik flertalet unga flickor, yttrar han då, som om hennes föregående ord icke intresserat honom. Strävar ni efter det?

Men hon har genast fångat hans anmärkning och vägt den, hon höjer helt svagt ögonbrynen:

— Det där var ingen fråga, snarare en kritik, svarar hon så vårdslöst, som då man lämnar igen växel på ett endast obetydligt mynt, och Stefan känner sig ertappad med en avsiktlig oartighet, som dock förfelat sitt mål och gjort fiasko. Men hennes hjärtliga skratt i nästa ögonblick plånar ut intrycket, och då de båda med ens åter se på varandra, finna de att den sista stundens skenfäkteri icke längre har någon mening. De ha i ett ryckt varandra mycket närmare. Janina småler emot honom, hon ser på honom med milda, lugna ögon och Stefans stridiga känslor lösa sig i lättjefullt välbehag. Och liksom för första gången varsnar han nu hennes originella sinnliga skönhet, och den väcker hos honom den välbekanta förnimmelseassociationen som för honom är bebådelsen av ett nytt erotiskt intresse. Han njuter den en kort stund medvetet, van som han är att i detta avseende kontrollera sig själv, och i nästa stund frågar han, som för att återgå till utgångspunkten för hela samtalet, efter namnet på det hotell där hon bor, efter den dag och tid då det bäst kunde passa att han avlade visit hos hennesfaster..... En tunn luggnål glider utefter en av hennes lockar, snart skall den falla ned på hennes skuldra. Han säger:

— Ni tappar en nål ur håret. Där! Får jag ta den?

Hennes ansikte samlar sig då till ett fint smil, som på något vis påminner honom om Reynolds kända tavla i Flican i rättfällan..... Men i nästa minut har hon rest sig upp, hårnålen har fallit eller kanske stuckits in på sin plats igen, Stefan vet ej vilket, och hon yttrar världsdamlikt:

— Tänk, nu har jag ändå glömt fasters ärende till fru Sienkowzka och strax ska min far gå. Förlåt och — vi ses ju igen, inte sant?

Hon räcker flyktigt sin hand och hon är borta. Kort därefter lämnar hon verkligen också salongen. Deet sista Stefan ser av henne är det antika smaragdspännets ettrigt gröna ljus på hennes nacke.....

Intrycken ha virvlat, jagat genom hans sinne. Han påminner sig ingenting visst ur det korta, osammanhängande samtalet, replikerna ha droppat fram var för sig, på försök, och ingen av dem har skänkt spår av den trygga sensation som ett gott handslag ger — och han har dock förnimmelsen av att han ej är dem fri..... Hon sade: ag är glad att se er igen.... Och hur hon sade hans namn: Stefan Sienkowski! Och hon sade även: jag tänkte på Bjala, ert hem.

I sommar reser jag dit beslutar han igen, otåligt som om han knappt hade tid att vänta så länge. Bjala..... i ett rum är där en hél mängd brokiga fåglar målade i taket, ett annat rum är grönt som halvmogna äpplen..... varför talade han ej med Janina om allt där borta — Gud vet när han nu ser henne igen! Onsdagarna hade hon sagt, alltså ändå om endast några få dagar. Han skulle gjort en liten resa nästa onsdag, men han uppger den utan tvekan.

(Forts.)

Ett av våra mönster.

SPEC. TILLBUD.
"KVINNAN OCH HEMMET", den bästa och populärstaste kvinno-tidskrift på vårt språk här i landet, jämte bilagorna "Mönstertidning" — 8 stora sidor med alla nyaste mönster — och "Vårt Bibliotek", 16 stora sidor med utvalda intressanta berättelser, sändes
för 25 cents
i frimärken eller silver i SEX månader,
vilket är halva priset,
till var och en, som ej nu är prenumerant. Insänd namn och adress till oss
före den 31 aug., 1918.
Klipp ut detta och skriv till
"Qvinnan och Hemmet"
Cedar Rapids, Iowa.

En appell till kvinliga arbetare

På grund av den ökade skördearealen i år och den ovanliga bristen på kvinnlig hjälp på farmar, står provinsen inför ett allvarligt problem, då det gäller att skaffa

Kvinnlig hjälp

Farm- eller stadshem, där det finnes överflöd på kvinlig hjälp, vare sig döttrar eller jungfrur, böra övertala dylika att skaffa arbete på farm, där bristen på kvinlig hjälp är akut

Årets veteskörd måste snabbt bergas, tröskas och skeppas. För att göra detta måste flere män anställas på varje farm än vanligt, men för kortare tid. Anställandet av män skall resultera i

ökat arbete

för den redan överarbetade farmarkvinnan. Det är därför nödvändigt att kvinnor lika väl som män acceptera farmarbete. Faktiskt måste varje man och kvinna, som kan så göra, i år gå ut på farm.

De, som icke redan ha platser böra tillskriva

THE BUREAU OF LABOUR
DEPARTMENT OF AGRICULTURE
Regina, Sask.

OFFENTLIG VARNING

Alla fakta peka mot en allvarlig kolbrist i västern nästa vinter.

Ni kanske icke blir i stånd att köpa något slags kol till något pris nästa vinter. Eller får ni i bästa fall genom drastiska regler tillåtelse att köpa små kvantiteter åt gången.

Idag arbetas knappast i gruvorna. Arbetarfrågan är allvarlig. Då veten börjar fraktas, kommer varje tillgänglig vagn att användas, och veten får företräde framför allt annat.

Rädda er själv. Beställ kol nu.

Om folk vilja beställa sin vinterkol nu, skall det rädda situationen. Gruvorna skola börja arbeta. Järnvägarna skola levereraʼkolen under sommaren och en kolbrist skall undvikas. Snabb handling är nödvändig. Det är en allvarlig fara.

Lägg in en cord av ved på eder bakgård i reserv. Det är bättre än att vara utan bränsle nästa vinter.

Thos. M. Molloy
Bränsleadministratör för provinsen Saskatchewan

FÖR HANDLANDENA. Ni måste enligt lag skaffa license från bränsleadministratören för att sälja kol.

SCANDINAVIAN AMERICAN

Liniens velkjente Passagerskib "HELLIG OLAV"
Avgangstiden vil paa anmodning blive meddelt av liniens agenter og hovedkontorer.
Billetter fra Norge kan nu telegraferes til slægt og venner mod betaling av smaa telegramomkostninger.
SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE,
236 Nicollet Ave., Minneapolis, Minn.
eller
P. M. DAHLS STEAMSHIP AGENCY,
325 Logan Ave., Winnipeg.

Till skandinaviska farmare

SKEPPA TILL OSS. VI BETALA EXPRESSAVGIFTEN
Om ni önskar den bästa betalning för eder grädde — sänd eder nästa kanna till oss. Våra priser äro alltid högst — prov och vikt korrekta och betalningen sänd genast.
Skeppningskannor furneras till följande priser:
5 gal., $4.25; 8 gal., $5.25
The Tungeland Creamery Co.,
BRANDON, MANITOBA

Hudar **Pälsverk** Ull
Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa dem till
Frank Massin
Efterskrif priser och fraktsedlar.
BRANDON, - - - - - MAN.

För den Bästa Behandling
samt skickelig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.
Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under sin 30-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.
Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångarne och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan lita på redbar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas öfveralt.
Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.
Värdefull Läkarebok Fritt
"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till
DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.
Kontorstid: Hvardagar 10-4; Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.

FÖRSUMMA EJ ATT LÄSA IGENOM TIDNINGENS ANNONSER.